

HRVATSKI SABOR

2488

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 13. srpnja 2007. godine.

Klasa: 011-01/07-01/102

Urbroj: 71-05-03/1-07-2

Zagreb, 18. srpnja 2007.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 73/97., 27/01., 59/01., 82/01., 103/03. i 44/06.) u članku 11. stavku 1. riječi: »trajno nastanjenje« zamjenjuju se riječima: »stalni boravak«.

U stavku 2. riječi: »trajnim nastanjenjem« zamjenjuju se riječima: »stalnim boravkom«.

Članak 2.

Članak 12. mijenja se i glasi:

»Ovim se Zakonom propisuju prava na: stalnu pomoć, pomoć za podmirenje troškova stanovanja, doplatka za pomoć i njegu, pomoć i njegu u kući, osobnu invalidninu, naknadu do zaposlenja, skrb izvan vlastite obitelji i status roditelja njegovatelja.«

Članak 3.

Iza članka 12. podnaslovi: »1. Savjetovanje« i »2. Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća« te članci 13. i 14. brišu se.

Članak 4.

Podnaslov: »3. Pomoć za uzdržavanje« mijenja se i glasi: »1. Stalna pomoć«.

Članak 15. mijenja se i glasi: »Pravo na stalnu pomoć priznaje se samcu ili obitelji koji nemaju sredstava za uzdržavanje u visini utvrđenoj u članku 16. ovoga Zakona, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom ili prihodima od imovine ili na drugi način.«

Članak 5.

U članku 16. stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

»(4) Visina stalne pomoći uvećava se za iznos troškova smještaja u učeničkom domu ako je član obitelji, polaznik srednje škole i smješten u učeničkom domu.

(5) Pravo na stalnu pomoć priznaje se obitelji za člana – polaznika srednje škole smještenoga u učeničkom domu u visini troškova smještaja, pod uvjetom:

– da prosječni mjesečni prihod po članu obitelji, tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva, ne prelazi ili je jednak iznosu od 150% osnovice iz stavka 1. ovoga članka,

– ako se radi o djetetu samohranoga roditelja čiji prosječni mjesečni prihod po članu obitelji, tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva, ne prelazi ili je jednak iznosu od 200% osnovice iz stavka 1. ovoga članka,

– ako se radi o djetetu pod skrbištvom čiji vlastiti prihod ne prelazi ili je jednak iznosu od 250% osnovice iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Iznimno, polazniku srednje škole, smještenom u učeničkom domu, koji zbog tjelesnoga ili mentalnoga oštećenja pohađa školu po posebnome programu izvan mjesta prebivališta priznaje se pravo na stalnu pomoć, neovisno o njegovim prihodima ili prihodima njegove obitelji.«

Članak 6.

U članku 18., 19., 21., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32. i 33. riječi: »pomoć za uzdržavanje« zamjenjuju se riječima: »stalna pomoć« u odgovarajućem padežu.

Članak 7.

Iza članka 33. u podnaslovu: »4. Pomoć za podmirenje troškova stanovanja« brojka: »4.« zamjenjuje se brojkom: »2.«.

Članak 8.

Iza članka 39. podnaslov: »5. Jednokratna pomoć« i članci 40., 41. i 42. brišu se.

Članak 9.

Iza članka 42. u podnaslovu: »6. Doplatka za pomoć i njegu« brojka: »6.« zamjenjuje se brojkom »3.«.

Članak 10.

U članku 46. stavku 3. riječ: »privremenih« briše se.

Članak 11.

Iza članka 49. u podnaslovu: »7. Pomoć i njega u kući« brojka »7.« zamjenjuje se brojkom »4.«.

Članak 12.

Iza članka 52. dodaje se članak 52.a koji glasi:

»Članak 52.a

- (1) Pomoć i njega u kući može se odobriti tjelesno ili mentalno oštećenoj osobi i psihički bolesnoj odrasloj osobi pružanjem usluga psihosocijalne rehabilitacije koja se osigurava kao stručna pomoć u obitelji (patronaža) u obliku i na način koji odgovara dobi korisnika te vrsti i stupnju tjelesnoga ili mentalnoga oštećenja, odnosno vrsti i težini psihičke bolesti.
- (2) Pomoć i njega u kući koja se osigurava pružanjem usluga psihosocijalne rehabilitacije (patronaža) može se ostvariti neovisno o uvjetima propisanim člankom 50. stavkom 1. podstavcima 1., 2. i 3. i člankom 53. stavkom 2. ovoga Zakona.
- (3) Pomoć iz stavka 1. ovoga članka može se odrediti u trajanju do 5 sati tjedno.
- (4) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pružaju domovi socijalne skrbi za tjelesno ili mentalno oštećene osobe i psihički bolesne odrasle osobe i pravne osobe koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi sukladno članku 105. ovoga Zakona, a uslugu iz stavka 1. ovoga članka mogu pružati i centri za socijalnu skrb.«

Članak 13.

U članku 53. stavku 1. riječi: »skraćeno radno vrijeme« zamjenjuju se riječima: »rad s polovicom punog radnog vremena radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju«.

Članak 14.

Iza članka 54. u podnaslovu: »8. Osobna invalidnina« brojka: »8.« zamjenjuje se brojkom: »5.«.

Članak 15.

U članku 56. stavku 3. riječi: »pomoć za uzdržavanje« zamjenjuju se riječima: »stalna pomoć« u odgovarajućem padežu.

Članak 16.

Članak 59. mijenja se i glasi:

»Postojanje vrste, stupnja i težine tjelesnoga ili mentalnoga oštećenja, vrste i težine psihičke bolesti, trajne ili privremene promjene u zdravstvenom stanju, potpune nesposobnosti za rad, prijeke potrebe stalne ili privremene pomoći i njege druge osobe i njezin opseg, postojanje sposobnosti osposobljavanja za samozbrinjavanje, postojanje sposobnosti osposobljavanja za samostalan rad i postojanje potrebe individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije, iz članka 25., 43., 50., 55., 66.a, 71.a, 71.b i 77.a ovoga Zakona, propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.«

Članak 17.

Iza članka 59. podnaslov: »9. Osposobljavanje za samostalan život i rad« mijenja se i glasi:
»6. Pravo na naknadu do zaposlenja«.

Članak 18.

Iza članka 59. dodaje se članak 59.a koji glasi:

»Članak 59.a

- (1) Pravo na naknadu do zaposlenja ima tjelesno ili mentalno oštećena ili psihički bolesna osoba kojoj je tjelesno ili mentalno oštećenje ili psihička bolest utvrđena sukladno odredbama članka 59. i 147. ovoga Zakona, nakon završetka osnovnoškolskog, srednjoškolskog ili visokoškolskog obrazovanja, a najranije s navršenih 15 godina života.
- (2) Odluku o priznavanju prava na naknadu do zaposlenja donosi mjesno nadležan centar za socijalnu skrb.
- (3) Naknada do zaposlenja koju na temelju svoje odluke, u mjesečnim iznosima isplaćuje nadležan centar za socijalnu skrb, tereti sredstva državnoga proračuna na poziciji Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.
- (4) Visina naknade do zaposlenja iznosi 70% od osnovice iz članka 16. ovoga Zakona.
- (5) Pravo na naknadu do zaposlenja iz stavka 1. ovoga članka prestaje zaposlenjem korisnika, a pravo se može ponovno priznati ako zaposlenje prestane neovisno o volji korisnika i on ne ostvaruje naknadu za vrijeme nezaposlenosti prema drugim propisima.
- (6) Korisnik koji ostvaruje naknadu iz stavka 1. ovoga članka ne može istodobno ostvariti doplatak za pomoć i njegu iz članka 43. ovoga Zakona.«

Članak 19.

Članak 60. briše se.

Članak 20.

Iznad članka 61. u podnaslovu: »10. Skrb izvan vlastite obitelji« brojka: »10.« zamjenjuje se brojkom: »7.«.

Članak 61. mijenja se i glasi:

»Skrb izvan vlastite obitelji obuhvaća:

- sve oblike smještaja i boravka u domu socijalne skrbi ili drugoj pravnoj osobi koja obavlja djelatnost socijalne skrbi sukladno članku 105. ovoga Zakona, obiteljskom domu, udomiteljskoj obitelji i organiziranom stanovanju,
- pomoć za osobne potrebe za korisnike stalnoga smještaja,
- jednokratni dodatak za slučaj smrti korisnika stalnoga smještaja,
- pomoć pri uključivanju djeteta i mlade punoljetne osobe s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem u programe redovitih predškolskih ili školskih ustanova (integracija),
- osposobljavanje za samostalan rad ili samozbrinjavanje (prijevoz i smještaj),
- financijsku potporu studentima – korisnicima skrbi izvan vlastite obitelji kojima je prestao stalni smještaj.«

Članak 21.

U članku 62. riječi: »Socijalna skrb izvan vlastite obitelji ostvaruje« zamjenjuju se riječima:
»Smještaj ili boravak ostvaruju«.

U podstavku 5. riječi: »boravak i« zamjenjuju se riječju: »boravak.« Iza podstavka 5. dodaje novi podstavak 6. koji glasi: »— povremeni boravak i«.
Dosadašnji podstavak 6. postaje podstavak 7.

Članak 22.

Iza članka 63. dodaju se članci 63.a i 63.b koji glase:

»Članak 63.a

- (1) Korisniku stalnog i privremenog smještaja može se odobriti pomoć za osobne potrebe mjesečno, u visini 20% iznosa osnovice iz članka 16. ovoga Zakona, ako vlastitim prihodima ili imovinom ne može osigurati taj iznos.
- (2) Pomoć iz stavka 1. ovoga članka neće se odobriti korisniku koji zbog svoga psihofizičkog stanja nema osobne potrebe koje se po svojoj prirodi podmiruju tom pomoći.
- (3) Ovlaštena osoba može iznimno raspolagati novčanim sredstvima pomoći iz stavka 1. ovoga članka za osobne potrebe korisnika stalnog smještaja koji nije u mogućnosti njima raspolagati.

Članak 63.b

U slučaju smrti korisnika stalnog smještaja koji nema zakonskog ili ugovornog obveznika uzdržavanja može se pružatelju usluga stalnoga smještaja odobriti jednokratni dodatak za osnovne pogrebne troškove iz članka 77.g stavka 6. Zakona o socijalnoj skrbi.«

Članak 23.

Članak 65. mijenja se i glasi:

- »(1) Cjelodnevni boravak je boravak dulji od 8 sati u sklopu kojega se osigurava zadovoljavanje životnih potreba: boravak, prehrana, održavanje osobne higijene, briga o zdravlju, čuvanje, odgoj i obrazovanje, njega, radne aktivnosti, psihosocijalna rehabilitacija, korištenje slobodnog vremena, organiziranje prijevoza i druge potrebe ovisno o vrsti korisnika.
- (2) Poludnevni boravkom smatra se boravak u trajanju od 4 do 8 sati dnevno, u kojem vremenu se osigurava pružanje usluga iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) U sklopu povremenog boravka osiguravaju se tjelesno ili mentalno oštećenoj osobi usluge psihosocijalne rehabilitacije.
- (4) Povremenim boravkom smatra se boravak u trajanju od najviše 12 sati tjedno.
- (5) Rješenje o ostvarivanju skrbi izvan vlastite obitelji u obliku povremenog boravka donosi centar za socijalnu skrb uz prethodno pribavljeno mišljenje tijela vještačenja o potrebi individualnoga rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije i ocjene pružatelja usluga o trajanju i učestalosti povremenog boravka.
- (6) Uslugu iz stavka 3. ovoga članka osiguravaju domovi socijalne skrbi za tjelesno ili mentalno oštećene osobe i pravne osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi sukladno odredbama članka 105. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.«

lanak 24.

Iza članka 66. dodaje se članak 66.a koji glasi:

»Članak 66.a

- (1) Djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem priznaje se pravo na skrb izvan vlastite obitelji u obliku pomoći pri uključivanju u programe redovitih predškolskih ili školskih ustanova.
- (2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka osigurava se korisniku pružanjem stručne podrške odgajateljima, učiteljima i nastavnicima u redovitim predškolskim i školskim ustanovama.
- (3) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pružaju domovi socijalne skrbi za tjelesno ili mentalno oštećene osobe i pravne osobe iz članka 105. ovoga Zakona.
- (4) Pravo iz stavka 1. ovoga članka ne može ostvariti korisnik koji ostvaruje pravo na skrb izvan vlastite obitelji kao smještaj ili boravak u domu socijalne skrbi i pravnoj osobi iz članka 105. ovoga Zakona.
- (5) Rješenje o priznavanju prava iz stavka 1. ovoga članka donosi centar za socijalnu skrb na temelju prethodno pribavljenoga mišljenja predškolske ili školske ustanove i ocjene pružatelja usluge o trajanju i učestalosti pružanja usluge.«

Članak 25.

U članku 68. stavku 3. briše se točka i dodaju riječi: »i žrtvama trgovanja ljudima.«

Članak 26.

Iza članka 71. dodaju se članci 71.a i 71.b koji glase:

»Članak 71.a

- (1) Skrb izvan vlastite obitelji priznaje se tjelesno ili mentalno oštećenju i psihički bolesnoj odrasloj osobi ako joj je, radi provođenja osposobljavanja za samostalan rad potrebno osigurati stalni smještaj.
- (2) Pod osposobljavanjem za samostalan rad podrazumijeva se srednjoškolsko obrazovanje po posebnome programu.
- (3) Rješenje o pravu na skrb izvan vlastite obitelji donosi centar za socijalnu skrb na temelju nalaza i mišljenja tijela vještačenja, a u skladu s mišljenjem tima za profesionalno usmjeravanje nadležne službe Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje prema mjestu prebivališta.
- (4) Skrb izvan vlastite obitelji priznaje se tjelesno ili mentalno oštećenju i psihički bolesnoj osobi ako se s obzirom na vrstu, stupanj i težinu oštećenja, odnosno s obzirom na vrstu i težinu psihičke bolesti, na temelju posebnih rehabilitacijskih programa, može osposobiti za samozbrinjavanje.
- (5) Rješenje o pravu iz stavka 1. i 4. ovoga članka, na temelju nalaza i mišljenja tijela vještačenja donosi centar za socijalnu skrb.

Članak 71.b

- (1) Tjelesno ili mentalno oštećena osoba ili psihički bolesna osoba koja pohađa nastavu radi stjecanja srednjoškolskoga obrazovanja po posebnome programu ili osposobljavanja za samozbrinjavanje izvan mjesta svoga prebivališta, a ne postoji potreba skrbi izvan vlastite obitelji u okviru smještaja, ima pravo na novčanu pomoć za pokriće troškova prijevoza.
- (2) Rješenje o pravu na novčanu pomoć za pokriće troškova prijevoza donosi centar za socijalnu skrb.
- (3) Novčana pomoć za pokriće troškova prijevoza obuhvaća troškove prijevoza u odlasku i

povratku.

(4) Novčana pomoć za pokriće troškova prijevoza priznaje se po najnižoj cijeni za redovita prijevozna sredstva javnoga prometa za najkraću relaciju, a ako korisnik upotrebljava osobno vozilo, novčana pomoć za troškove prijevoza pripada mu u visini cijene vozne karte javnoga prijevoznog sredstva.«

Članak 27.

U članku 74. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) »Privremeni smještaj osigurava se, dok traje potreba, djeci i odraslim osobama – žrtvama obiteljskog nasilja i žrtvama trgovanja ljudima.«

Članak 28.

U članku 75. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Iznimno, odrasla osoba iz članka 71. ovoga Zakona i odrasla osoba i dijete – žrtva obiteljskog nasilja i žrtva trgovanja ljudima, mogu biti smješteni na temelju ugovora o smještaju u dom socijalne skrbi čiji osnivač nije Republika Hrvatska, kod pravne osobe iz članka 105. ovoga Zakona i u obiteljski dom koji je pribavio rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji navedenim korisnicima.«

Članak 29.

Iza članka 75. dodaje se članak 75.a koji glasi:

»Članak 75.a

(1) Korisniku stalnoga smještaja koji upiše studij kao redovit student, centar za socijalnu skrb priznaje pravo na mjesečnu financijsku potporu u visini četverostrukog iznosa osnovice iz članka 16. ovoga Zakona.

(2) Danom pravomoćnosti rješenja o priznavanju prava na financijsku potporu, korisniku prestaje pravo na stalni smještaj.

(3) Pravo na financijsku potporu traje do završetka redovnoga studiranja u skladu s programom studija koji pohađa.

(4) Korisniku se može odobriti financijska potpora i tijekom ponavljanja godine u slučaju bolesti ili drugoga opravdanoga razloga, uz suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(5) Korisnik je obvezan dostaviti dokaz o upisanoj godini najkasnije do 31. listopada svake godine dok traje studiranje te izvijestiti centar za socijalnu skrb o završetku studiranja.«

Članak 30.

U članku 77. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»(2) Centar za socijalnu skrb koji je donio rješenje o priznavanju prava na skrb izvan vlastite obitelji maloljetnoj osobi u obliku smještaja, obvezan je brinuti da se ostvare uvjeti za što brži povratak maloljetne osobe u vlastitu obitelj ili za njezino posvojenje ako je to u najboljem interesu djeteta.«

Članak 31.

Iza članka 77. podnaslov: »11. Druge pomoći« zamjenjuje se podnaslovom: »8. Pravo na status roditelja njegovatelja« i dodaju se članci 77.a, 77.b, 77.c, 77.d i 77.e koji glase:

»Članak 77.a

- (1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja djeteta, kojemu je zbog održavanja kvalitete života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata, a za koje je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen.
- (2) Iznimno, pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja ako dijete ima težinu oštećenja zbog kojega je u potpunosti nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala ili kod djeteta postoji više vrsta težih oštećenja, zbog čega je potpuno ovisno o brizi roditelja.
- (3) Pravo iz stavka 2. ovoga članka priznaje se jednom od roditelja ako zbog težine oštećenja ili bolesti djeteta njegovo zbrinjavanje nije moguće osigurati uključivanjem u programe boravka.
- (4) Pravo iz stavka 1. i 2. ovoga članka, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, roditelj ostvaruje i nakon punoljetnosti djeteta dok takva potreba traje, a najdulje do dana ispunjenja uvjeta za ostvarivanje prava na starosnu mirovinu.
- (5) Postupak iz stavka 1. i 2. ovoga članka pokreće se na zahtjev roditelja.

Članak 77.b

- (1) Roditelj koji ima status njegovatelja ima pravo na naknadu u iznosu pet osnovica iz članka 16. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.
- (2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi isplaćuje naknadu iz stavka 1. ovoga članka i uplaćuje sve doprinose za obvezna osiguranja, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.
- (3) Osnovica za uplatu doprinosa je najniža mjesečna osnovica za obračun doprinosa za obvezna osiguranja za tekuću godinu.
- (4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi vodi evidenciju fizičkih osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja iz članka 77.a ovoga Zakona.
- (5) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja evidencije iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 77.c

- (1) Status roditelja njegovatelja ne može se priznati roditelju djeteta kojem je priznato pravo na skrb izvan vlastite obitelji u okviru smještaja ili boravka.
- (2) Odredba članka 32. ovoga Zakona ne primjenjuju se na roditelja njegovatelja.
- (3) Pravo na status roditelja njegovatelja prestaje kada roditelj nije u mogućnosti pružati potrebnu njegu djetetu zbog svojeg psihofizičkoga stanja, ako zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove roditelja njegovatelja, ako se nalazi u pritvoru ili na izdržavanju kazne zatvora dulje od 2 mjeseca te smrću roditelja njegovatelja ili djeteta.

Članak 77.d

- (1) Rješenje doneseno u prvom stupnju kojim se priznaje pravo na status roditelja njegovatelja podliježe reviziji.
- (2) Reviziju provodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

- (3) Ako je protiv rješenja prvostupanjskoga tijela, kojim je priznato pravo na status roditelja njegovatelja izjavljena žalba, o reviziji i žalbi odlučuje se istim rješenjem.
- (4) Ako protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije izjavljena žalba, prvostupanjsko tijelo dostavit će rješenje, zajedno sa spisima predmeta ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi u roku od osam dana od isteka roka za žalbu.
- (5) Revizija odgađa izvršenje rješenja.

Članak 77.e

- (1) U postupku revizije ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može se s prvostupanjskim rješenjem suglasiti ili ga može izmijeniti, poništiti ili ukinuti.
- (2) Prvostupanjsko rješenje doneseno u ponovnom postupku podliježe reviziji ako je njime priznato pravo na status roditelja njegovatelja.
- (3) Rok za provođenje postupka revizije je tri mjeseca, a počinje teći od dana zaprimanja predmeta.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, ako je u postupku revizije potrebno pribaviti nalaz i mišljenje tijela vještačenja, rok za provođenje revizije ne teče za vrijeme provođenja postupka vještačenja.
- (5) Ako protiv rješenja prvostupanjskog tijela, koje podliježe reviziji, nije izjavljena žalba, a revizija ne bude provedena u roku tri mjeseca od dana zaprimanja predmeta, smatra se da je revizija provedena i da je dana suglasnost na rješenje.
- (6) Protiv rješenja donesenog u postupku revizije ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.«

Članak 32.

Iza članka 77.e dodaje se glava: »III.a DRUGI OBLICI POMOĆI« i članci 77.f, 77.g, 77.h i 77.i koji glase:

»Članak 77.f

Centar za socijalnu skrb može odobriti druge oblike pomoći i to:

- jednokratnu pomoć i
- savjetovanje i pomaganje u prevladavanje posebnih teškoća.

Članak 77.g

- (1) Jednokratna pomoć može se odobriti samcu ili obitelji koji zbog trenutačnih materijalnih teškoća nisu u mogućnosti podmiriti neke specifične potrebe vezane uz rođenje djeteta, školovanje djeteta, bolest ili smrt člana obitelji, elementarne nepogode, nabavke osnovnih predmeta u kućanstvu, nabavke neophodne odjeće i obuće i sl.
- (2) Jednokratna pomoć može se odobriti i korisnicima prava na skrb izvan vlastite obitelji zbog potrebe školovanja, rođenja djeteta, bolesti, nabavke potrebne odjeće i obuće.
- (3) Jednokratna pomoć može se odobriti do iznosa koji podmiruje potrebu za koju je odobrena.
- (4) Jednokratna pomoć može se odobriti u novcu ili u naravi.
- (5) Ako iznos potrebe prelazi peterostruki iznos osnovice iz članka 16. ovoga Zakona, centar za socijalnu skrb obavezan je pribaviti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.
- (6) Jednokratna pomoć može se odobriti, bez prethodne suglasnosti ministarstva nadležnog za

poslove socijalne skrbi, osobi koja je snosila troškove pogreba korisnika stalne pomoći.

(7) Pogrebni troškovi će se odobriti u iznosu cijene osnovnih troškova pogreba u mjestu smrti korisnika ili mjestu pogreba, a u cijenu se uračunavaju i troškovi prijevoza pokojnika.

Članak 77.h

(1) Postupak za odobravanje jednokratne pomoći pokreće se na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti.

(2) Centar za socijalnu skrb obavezan je u predmetnoj stvari donijeti odluku u roku od 8 dana od dana pokretanja postupka.

(3) Prije donošenja odluke potrebno je pribaviti dokaze o postojanju potrebe iz članka 77.g Zakona o socijalnoj skrbi i visini iznosa kojim se potreba može podmiriti.

(4) Po pribavljanju dokaza, službena osoba obavezna je pozvati stranku, upoznati je s ocjenom dokaza i dati joj mogućnost da se očituje.

(5) O ocjeni dokaza i očitovanju stranke službena će osoba sačiniti zapisnik, čiji je sastavni dio zaključak u predmetnoj stvari.

(6) Zapisnik potpisuje stranka, službena osoba koja je vodila postupak i ravnatelj centra za socijalnu skrb.

(7) Ako je zaključkom odobrena jednokratna pomoć, zapisnik je osnova za isplatu jednokratne pomoći.

Članak 77.i

(1) Savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća jest sustavna stručna pomoć čija je svrha uspješnije prevladavanje nedaća i teškoća, stvaranje uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornoga odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu, koju pružaju stručni radnici centra za socijalnu skrb.

(2) Savjetovanje i pomaganje iz stavka 1. ovoga članka pruža se samcu ili obitelji radi svladavanja nedaća i teškoća u svezi s bolešću, starošću, smrću člana obitelji, problemima u odgoju djece, invalidnošću, uključivanjem u svakodnevni život nakon duljega boravka u domu socijalne skrbi ili duljega liječenja te u drugim nepovoljnim okolnostima ili kriznim stanjima.

(3) Savjetovanje i pomaganje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vođenje kućanstva, raspolaganje novcem, organizirano učenje djeteta, nabavu odjeće, uključivanje u javne kuhinje, klubove, pronalaženje posla, rješavanje problema stanovanja i drugo.

(4) Pomaganje iz stavka 1. ovoga članka uključuje pravnu i drugu pomoć vezano uz sklapanje, odnosno raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju i druge pravne poslove kojima se pojedincu i obitelji osigurava zadovoljavanje životnih potreba, ako pravna pomoć nije osigurana drugim propisima.

(5) Savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća pružaju stručni radnici centra za socijalnu skrb u pravilu u domu korisnika.

(6) Radi prevladavanja komunikacijskih i mobilnih teškoća, u postupcima ostvarivanja prava iz socijalne skrbi vezano uz sklapanje pravnih poslova, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju pravo na stručnog prevoditelja.

(7) Savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća za korisnika je besplatno.«

Članak 33.

Članak 78. briše se.

Članak 34.

U članku 93. stavak 3. briše se.

Članak 35.

U članku 97. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Zahtjev za izdavanjem rješenja iz stavka 2. ovoga članka osnivač je obavezan podnijeti u roku od dvije godine od dana izdavanja odobrenja iz članka 96. stavka 2. ovoga Zakona.«
Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 4., 5., 6. i 7.

Članak 36.

Iza članka 97. dodaje se članak 97.a koji glasi:

»Članak 97.a

»(1) Dom socijalne skrbi prestaje s radom u slučajevima propisanim Zakonom o ustanovama.
(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, na temelju odluke osnivača, rješenjem utvrđuje prestanak rada doma socijalne skrbi.«

Članak 37.

U članku 105. stavku 3. riječi: »1. i 2.« zamjenjuju se riječima: »1., 2. i 10.«.

U stavku 4. riječ: »Zavoda« zamjenjuje se riječima: »ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi«.

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

»Osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka obvezne su podnijeti zahtjev za izdavanje rješenja iz stavka 5. ovoga članka, u roku od dvije godine od dana izdavanja odobrenja.«

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 7., riječi: »ili fizička« brišu se.

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8., 9. i 10. koji glase:

»(8) Nadležno tijelo iz stavka 4. ovoga članka rješenjem utvrđuje prestanak rada pravnoj osobi iz stavka 1., 2. i 10. ovoga članka, koja donese odluku o prestanku rada i ako više ne ispunjava zakonom propisane uvjete za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

(9) Na pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način odredba članka 98. ovoga Zakona.

(10) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna osoba može pružati skrb izvan vlastite obitelji i usluge psihosocijalne rehabilitacije kao terapijska zajednica za ovisnike o opojnim drogama i povremene uzimatelje opojnih droga, bez osnivanja doma, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.«

Članak 38.

Iznad članka 114. naziv glave: »V UDOMITELJSKA OBITELJ« zamjenjuje se podnaslovom: »5. Udomiteljska obitelj«.

Članak 114. mijenja se i glasi:

»(1) Udomiteljska obitelj jest obitelj koja ima dozvolu za obavljanje udomiteljstva, a čine je udomitelj, njegov bračni drug ili izvanbračni drug i drugi srodnici s kojima udomitelj živi u zajedničkom kućanstvu.

(2) Uvjeti koje mora ispunjavati obitelj koja želi obavljati udomiteljstvo, način obavljanja

udomiteljstva te druga pitanja povezana s obavljanjem udomiteljstva, uređuju se posebnim zakonom.«

Članak 39.

Članci 114.a, 115., 116., 117., 118., 119., 120. i 120.a brišu se.

Članak 40.

Iznad članka 121. naziv glave: »VI. SAMOSTALNO OBAVLJANJE SOCIJALNE SKRBI KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI« zamjenjuje se nazivom glave: »V. OBAVLJANJE SOCIJALNE SKRBI KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI«.

Članak 41.

Članak 121. mijenja se i glasi:

»Obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti obuhvaća poslove obiteljskoga doma i savjetovališta.«

Članak 42.

Iza članka 121. dodaje se podnaslov: »1. Obiteljski dom« i članci 121.a, 121.b, 121.c, 121.d i 121.e koji glase:

»Članak 121.a

- (1) Fizička osoba u obiteljskom domu pruža usluge skrbi izvan vlastite obitelji kao profesionalnu djelatnost (u daljnjem tekstu: predstavnik obiteljskog doma) za pet do dvadeset odraslih korisnika, odnosno za četvero do desetero djece.
- (2) Poslove iz stavka 1. ovoga članka obavlja profesionalno jedan punoljetan član obitelji – predstavnik obiteljskog doma, koji može zaposliti radnike ovisno o broju i vrsti korisnika u skladu s propisanim uvjetima.
- (3) Predstavnik obiteljskog doma mora imati:
 - najmanje srednju stručnu spremu ako pruža skrb odraslim osobama, a ako pruža skrb djeci ili osobama iz članka 70. ovoga Zakona mora imati srednju stručnu spremu medicinskoga ili društvenoga usmjerenja,
 - zdravstvenu sposobnost za obavljanje djelatnosti.
- (4) Članovi obitelji mogu pružati usluge obiteljskoga doma i bez zasnivanja radnog odnosa, ako ispunjavaju propisane uvjete.
- (5) Način pružanja usluga obiteljskoga doma te uvjete u pogledu prostora, opreme i potrebnog broja i vrste radnika koje mora imati obiteljski dom, propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb.

Članak 121.b

- (1) Predstavnik obiteljskoga doma koji preuzima brigu o korisniku mora biti hrvatski državljanin i imati sposobnosti potrebne za zaštitu, čuvanje, njegu, odgoj i zadovoljavanje drugih potreba korisnika.
- (2) Iznimno, predstavnik obiteljskog doma može biti stranac s odobrenim stalnim boravkom u Republici Hrvatskoj, ako je to od osobitog interesa za korisnika, uz prethodnu suglasnost

ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Centar za socijalnu skrb obavezan je upoznati predstavnika obiteljskoga doma s potrebama i osobinama korisnika te davati stručne upute kako skrbiti o korisniku.

(4) Predstavnik obiteljskoga doma obavezan je najmanje jedanput godišnje izvješćivati centar koji je priznao pravo na skrb izvan vlastite obitelji o svim bitnim okolnostima korisnika.

Članak 121.c

(1) Osoba koja pruža usluge obiteljskoga doma ne može biti osoba:

- kojoj je izrečena neka od mjera obiteljsko-pravne zaštite,
- koja je društveno neprihvatljivoga ponašanja,
- koja je osuđena pravomoćnom sudskom presudom za kazneno djelo koje predstavlja zapreku za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 122. stavka 2. ovoga Zakona,
- koja je pravomoćno proglašena krivom za prekršaj zbog nasilja u obitelji.

(2) Obitelj u kojoj su poremećeni obiteljski odnosi, kao i obitelj u kojoj bi zbog mentalnoga oštećenja ili bolesti člana obitelji bilo ugroženo zdravlje ili drugi interesi korisnika, ne može pružati usluge obiteljskoga doma.

Članak 121.d

(1) Odobrenje za pružanje usluga skrbi izvan vlastite obitelji kao profesionalne djelatnosti, predstavniku obiteljskog doma daje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi za korisnike iz članka 68., 69., 70., 71. i 74. ovoga Zakona, a za korisnike iz članka 72. ovoga Zakona ured državne uprave u županiji nadležan za poslove socijalne skrbi, uz prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Predstavnik obiteljskoga doma može započeti s radom kada nadležno tijelo iz stavka 1. ovoga članka rješenjem utvrdi da obiteljski dom ispunjava propisane uvjete prostora, opreme, stručnih i drugih radnika iz članka 121.a stavka 4. Zakona o socijalnoj skrbi i nakon upisa u evidenciju fizičkih osoba koje obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost, koju vodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(3) Zahtjev za izdavanjem rješenja iz stavka 2. ovoga članka osnivač je obavezan podnijeti u roku od dvije godine od dana izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovog članka.

(4) Ako fizička osoba želi pružati usluge skrbi izvan vlastite obitelji odraslim osobama iz članka 70., 71. i 72. ovoga Zakona kao profesionalnu djelatnost obiteljskoga doma izvan mreže iz članka 94. ovoga Zakona, nije obvezna zatražiti odobrenje iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Odredbe članka 128., 129., 130., 131., 134 i 135. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju i na pružanje usluga obiteljskog doma.

Članak 121.e

(1) Predstavnik obiteljskoga doma obavezan je o početku rada obiteljskoga doma izvijestiti centar za socijalnu skrb na čijem području djeluje.

(2) Predstavnik obiteljskog doma u nazivu ističe oznaku djelatnosti i adresu obiteljskoga doma te ime i prezime nositelja djelatnosti.«

Članak 43.

Iznad članka 122. dodaje se podnaslov koji glasi: »2. Savjetovalište«.

U članku 122. stavku 1. riječi: »iz članka 121. ovoga Zakona« zamjenjuju se riječju: »savjetovališta«.

Članak 44.

U članku 123. stavku 1. brojka: »121.« zamjenjuje se brojkom: »122.«.

Članak 45.

Iza članka 135. u nazivu glave »VII. NADLEŽNOST I POSTUPAK« redni broj: »VII.« zamjenjuje se rednim brojem: »VI.«.

Članak 46.

U članku 147. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Ako je u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi ili drugih prava po posebnim propisima potrebno utvrditi postojanje činjenica iz članka 59. ovoga Zakona, centar za socijalnu skrb, odnosno druga nadležna tijela, zatražit će nalaz i mišljenje tijela vještačenja.«

Članak 47.

Iza članka 156. u nazivu glave »VI. STRUČNI RADNICI« redni broj: »VI.« zamjenjuje se rednim brojem: »VII.«.

Članak 48.

Iza članka 168. u nazivu glave »VII. DRŽAVNA NAGRADA ZA SOCIJALNI I HUMANITARNI RAD« redni broj: »VII.« zamjenjuje se rednim brojem: »VIII.«.

Članak 49.

Iza članka 168.a dodaje se nova glava: »IX. STRUKOVNE KOMORE« i članak 168.b koji glasi:

»Članak 168.b

- (1) Stručni radnici u djelatnosti socijalnoj skrbi mogu osnivati strukovne komore.
- (2) Ustrojstvo, nadležnost i način rada strukovnih komora uređuje se posebnim zakonom.«

Članak 50.

Iznad članka 169. u nazivu glave »IX. NADZOR« redni broj: »IX.« zamjenjuje se rednim brojem: »X.«.

Članak 51.

Iza članka 183. u nazivu glave »X. TROŠKOVI SMJEŠTAJA IZVAN VLASTITE OBITELJI« redni broj: »X.« zamjenjuje se rednim brojem: »XI.«.

Članak 52.

Iza članka 195. u nazivu glave »XI. NAKNADA ŠTETE« redni broj: »XI.« zamjenjuje se rednim brojem: »XII.«.

Članak 53.

U članku 197. stavcima 1., 2. i 4. riječi: »pomoći za uzdržavanje« zamjenjuju se riječima: »stalne pomoći«.

Članak 54.

U članku 200. riječi: »pomoći za uzdržavanje« zamjenjuju se riječima: »stalne pomoći«.

Članak 55.

Iza članka 202. u nazivu glave »XII. KAZNENE ODREDBE« redni broj: »XII.« zamjenjuje se rednim brojem: »XIII.«.

Članak 56.

U članku 203. stavku 1. točki 1. brojka: »114.« briše se, a brojka »120.a« zamjenjuje se brojkom: »121.a«.

U točki 4. riječi: »12. do 78.« zamjenjuju se riječima: »15. do 77.e«.

Točke 9., 10. i 11. brišu se.

Članak 57.

Članak 206. briše se.

Članak 58.

Iza članka 207. u nazivu glave »XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE« redni broj: »XIII.« zamjenjuje se rednim brojem: »XIV.«

Članak 59.

Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije fizičkih osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 60.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama ovoga Zakona.

Članak 61.

Korisniku prava socijalne skrbi koji je ostvario pravo iz Zakona o socijalnoj skrbi (»Narodne novine« br. 73/97., 27/01., 59/01., 82/01., 103/03. i 44/06.) osiguravaju se ta prava i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona dok mjesno nadležan centar za socijalnu skrb ne utvrdi ima li korisnik uvjete za neko od prava utvrđenih ovim Zakonom, s tim da je centar za socijalnu skrb obavezan to učiniti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 62.

Osnivači domova socijalne skrbi, pravne osobe iz članka 105. Zakona o socijalnoj skrbi te predstavnici obiteljskoga doma koji su pribavili od nadležnih tijela konačno odobrenje iz članka 96. stavka 2. i članka 105. stavka 4. Zakona o socijalnoj skrbi dužni su najkasnije u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti nadležnom tijelu zahtjev za izdavanje rješenja o ispunjavanju propisanih uvjeta za početak rada.

Članak 63.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Pravilnik o uvjetima i načinu ostvarivanja prava na osposobljavanje za samostalan život i rad (»Narodne novine«, br. 62/98. i 148/99.),
2. odredbe članka 1. stavka 3. i članka 14. – 23. Pravilnika o odobravanju pomoći za uzdržavanje u obliku zajma, mjerila i obilježja stana potrebnog za zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba samca ili obitelji i o odobravanju pomoći iz socijalne skrbi (»Narodne novine«, br. 29/98., 117/00. i 81/04.).

Članak 64.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi.

Članak 65.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članka 38. i 39. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. listopada 2007.

Klasa: 550-01/07-01/01
Zagreb, 13. srpnja 2007.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Vladimir Šeks, v. r.